

metge cobra sempre els seus honoraris de la institució benèfico-social que exerceix la caritat del malalt. L'àngel de la caritat, en altres països, és un xic mal-pensat i no admet serveis professionals gratuïts perquè endevina la migrada vàlua de tot treball no estimulat per l'interès.

La visita vol certa preparació de la psicologia del metge. No n'hi ha prou amb els coneixements de la professió; cal preparar un estat de consciència on hi dominin la serenitat i el recel.

La clientela no crida sempre al metge amb tota la bona fe. Les famílies solliciten moltes vegades actes professionals renyits amb la llei i la moral que debem estar sempre amatents a rebutjar. Val més perdre un client que deixar-se escantellar la consciència per un acte il·legal i rebutjable.

El públic en demanant la visita del metge es creu autoritzat a proposar les coses més greus amb la major senzillesa. De tots els estímuls que ens engega la clientela n'havem de fer un destriament per a no acceptar més que els que siguin compatibles amb la butxaca i el decòrum.

La complaença és sempre antieconòmica. El metge que ha de viure en un ambient d'afalac i complença és un fracassat de la professió.

El certificat i declaració falsa, la visita figurada, la tolerància a certes terapèutiques casolanes o curanderils, l'assentiment forçat a les supersticions i prejudicis que l'esperit d'ignorància popular propaga al voltant del malalt, etc., etc. són claudicacions evitables pel professional.

Pel camí d'aquestes claudicacions es dirigeixen molts al fracàs definitiu de la seva vida.

Per a fugir del perill constant de la claudicació vergonyosa que despulla la nostra personalitat professional treient-hi tot el valor científic i moral, cal considerar la visita del metge com un servei tècnic sense altruisme de cap mena, cotitzable efectuat amb tota la perfecció possible i remunerat amb esplèndidesa.

La visita és, doncs: una activitat tècnica, un servei professional ofert pel metge al client que fa la demanda, mitjançant sempre uns honoraris compatibles amb la moral del facultatiu i l'estat econòmic del client. Quant aquest estat és molt miserable, el problema de la malaltia deu ésser intervingut per l'Administració pública que hi posarà el complement econòmic que permeti al metge resoldre el problema i trobar-li una solució.

La visita breu i senzilla és pobre científicament i els petits honoraris que li corresponen són també d'una petita moralitat.

La tonalitat de les activitats mèdiques al nostre país no arriba a aconseguir el nivell elevat en què ha de col·locar-se la ciència i la moral per a poguer-se ajuntar amigablement.

Les societats sindicals són les que poden aixecar l'ànim del professional fins un pla de solidarisme entre la societat i el metge que li permeti agermanar la moral dels nostres actes i llur rendiment econòmic.

Continuarem parlant de la visita i de les activitats derivades i secundàries, com són la consulta, l'intervenció, l'anàlisi i l'actuació legal i social.

BENTHAM

El quart grup d'Invalidesa

No vinc, amics metges, a parlar-vos de previsió ni de mutualisme; prou se n'ha escrit en les planes del BUTLLETI, i tots avui tenim un concepte claríssim de la significació i transcendència d'aquestes paraules. Més diré: em crec que us sentiríeu ofesos si vosaltres, que pràcticament haveu demostrat que sentiu la previsió, inscrivint-vos a tots els grups de la Mutual Mèdica que actualment funcionen, ço que demostra el gran amor i estimació que sentiu per a la vostra família, i per als vostres companys, i a la vegada un egoisme bo, sa, molt plausible, del mateix individu, vingués jo en aquests moments a volguer explicar teories que sobradament sabeu, servint-me de paraules vibrants, plenes d'entusiasme i caliu, a fi d'estimular-vos a què feu noves inscripcions. No; res d'això. El meu propòsit és comunicar-vos, que en

el Consell de la Mutual celebrat el mes d'Octubre, canviarem impressions respecte a l'oportunitat del funcionament del IV grup d'Invalidesa, estant tots els Consellers conformes en què ha arribat l'hora de sa constitució.

Ha sigut la norma del Consell fugir de precipitacions. Sempre hem preferit que, una vegada comença a funcionar un grup, no anar a la constitució del que segueix fins que l'anterior estigui ben arrelat, a l'objecte de què llur solidesa sigui tan forta, que mai tinguem de deplorar un sol fracàs. Trobant-se ja en aquest cas el grup III, anem definitivament a inaugurar el IV.

Reglamentàriament són necessaris doscents individus per a constituir un grup; doncs bé, els metges, anticipant-se a tota crida feta pel Consell de la Mutual Mèdica, voluntàriament, sense ex-